12/01/2019

Το Πρακτορείο “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ” εις την Πανηγυρικήν Αγρυπνίαν (φώτο)

/ Ιερές Μονές

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”. ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ – ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΥ. Την Παρασκευή 11 Ιανουαρίου 2019 (29 Δεκεμβρίου 2018, κατά το Αγιορείτικο ημερολόγιο) πανηγύρισε η Ιερά Μονή Καρακάλλου Αγίου Όρους με την ευκαιρία της μνήμης του Αγίου Οσιομάρτυρος Γεδεών του Καρακαλληνού. Της πανηγύρεως προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου, κ. Γεράσιμος.

Την παραμονή της εορτής άρχισε 12ωρη συνεχόμενη Αγρυπνία, η οποία περιλάμβανε τον Μέγα Εσπερινό, τη Λιτή, τον Όρθρο, τις Ώρες, τη Θ. Λειτουργία και την ευλόγηση των κολύβων του εορταζομένου Αγίου. Μαζί με τον Σεβασμιώτατο συλλειτούργησαν, ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Φιλοθέου αρχιμ. Νικόδημος, ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Καρακάλλου αρχιμ. Φιλόθεος, ο Πρωτοσύγκελλος του Μητροπολίτη Πέτρας, αρχιμ. Τίτος Ταμπακάκης, και άλλοι ιερομόναχοι και ιεροδιάκονοι.

Η Αγρυπνία ολοκληρώθηκε στις 7.00 το πρωί της φερωνύμου ημέρας όπου αμέσως μετά πραγματοποιήθηκε η πανηγυρική τράπεζα

. Στην πανήγυρη παρευρέθηκε ο πολιτικός διοικητής του Αγίου Όρους κ. Κωνσταντίνος Δήμτσας, μοναχοί από διάφορα μοναστήρια και κελιά του Α. Ο. και πλήθος προσκυνητών που ήρθαν να λάβουν τη χάρη και την ευλογία του Αγίου. Τα αναλόγια λάμπρυναν με τις καλικέλαδες φωνές τους, δεξιά οι Βατοπαιδινοί Πατέρες ενώ αριστερά ο πατήρ Αντύπας πλαισιούμενος από τους Καρακαλλινούς μοναχούς. Στην πανηγυρική τράπεζα όπως είθισται, λαμβάνουν χώρα ομιλίες από τον Σεβασμιώτατο και από τον οικείο Ηγούμενο.

Ο Καθηγούμενος της Μονής στην προσφώνηση του αναφέρθηκε στην ειλικρινή μετάνοια που είχε ο Άγιος Γεδεών και κατάφερε και συνέτριψε τα δεσμά της πλάνης και αγάπησε ολοψυχώς τον Χριστό. Στη συνέχεια τόνισε πως είναι ιδιαίτερη ευλογία που στην πανήγυρη θα λάβει μέρος Αρχιερέας από την Αγιοτόκο νήσο της Κρήτης γιατί ο άγιος και ως λαϊκός αλλά και ως μοναχός διακόνισε την μεγάλη νήσο και τόνωσε την πίστη των ανθρώπων. Έπειτα ο Καθηγούμενος αναφέρθηκε στους δύσκολους καιρούς που ζούμε σήμερα λέγοντας πως «Σε μια εποχή κατά κοινήν ομολογία πνευματικής παρακμής και ηθικής καταπτώσεως, το φωτεινό παράδειγμα της έμπρακτου μετανοίας της υποδειγματικής μοναχικής βιοτής και γενναίας ομολογίας του Αγίου, μας φωτίζει και μας καθοδηγεί στον πνευματικό μας αγώνα».

Τελειώνοντας, ο Καθηγούμενος ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη Πέτρας και τη συνοδεία του

που λάμπρυνε με την Αρχιερατική χοροστασία του την ιερά πανήγυρη και μάλιστα για την μεγάλη ευλογία της αρχιερατικής θείας λειτουργίας και του ευχήθηκε ο Άγιος Γεδεών να ανταποδώσει πολλαπλασίως τον κόπο Του. Έπειτα ευχαρίστησε τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Φιλοθέου αρχιμ Νικόδημο και τον πολιτικό διοικητή του Α.Ο. που παρευρέθηκαν στην πανήγυρη και συνεόρτασαν μαζί τους. Ιδιαίτερες ευχαριστίες εξέφρασε στους καλλιφώνους ιεροψάλτες, Βατοπαιδινούς πατέρες και τον ιερομόναχο Αντύπα που μόχθησαν όλη τη νύχτα για την ψαλμωδία. Κλείνοντας ευχαρίστησε όλους τους μοναχούς, κληρικούς και προσκυνητές που προσήλθαν για να τιμήσουν τον Άγιο και ευχήθηκε οι πρεσβείες του Αγίου Γεδεών να συνοδεύουν άπαντες στη ζωή τους.

Ο Σεβασμιώτατος στην αντιφώνηση του τόνισε πως για να φυλάξουν οι Μάρτυρες την ελευθερία και την ευγένεια της κατά Χριστόν πίστης καταφρόνησαν δόξα-πλούτο-τρυφή καθώς και κάθε σωματική απόλαυση. Τόσο πόθο ουρανίων αγαθών είχαν, τόση πίστη στέρεη στην ψυχή αλλά και ελπίδα αυξημένη και τέτοια θεία αγάπη στην καρδιά ώστε να τρέχουν ως πρόβατα επί σφαγή. Θεωρούσαν τα βάσανα ως παρηγοριά και τις φυλακές ως παλάτια, τα δεσμά για χρυσά στολίδι, τις ατιμίες για τιμές, τις θλίψεις για αναπαύσεις, τη φλόγα πυρός, δροσιά και ανάψυξη, τα μαχαίρια για παιχνίδια και τέλος το

σκληρότατο θάνατο για ζωή αιώνιο.

Μέσα σε λίγα λεπτά στο χριστιανισμό έγιναν αφάνταστες μεταστροφές, έστω παρακινούμενοι από άλλους Μάρτυρες και τα μαρτύριά τους, κι ας ήταν αβάπτιστοι. Σε άλλο σημείο αναφέρεται στον Μέγα διδάσκαλο, Όσιο Νικόδημο Αγιορείτη «εάν αρνηθείς ποτέ το Χριστό, μην απελπιστείς δια τούτο αλλά ανακαλέσον την ήττα και παλαισον δεύτερον με τον απαντήσαντα σε διάβολον μιμούμενος τους ενταύθα περιοχομένους αρνησιχρίστους μάρτυρες, οίτινες με όλον όπου ηρνήθησαν το Χριστό, ύστερα όμως ομολόγησαν πάλι παρρησία το όνομα του, νίκησαν το νικήσαντα τούτο εχθρό και έλαβον τους στεφάνους του μαρτυρίου».

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στους Νεομάρτυρες λέγοντας πως είναι οι χριστιανοί εκείνοι που ομολογούσαν το Χριστό ως αληθινό Θεό και γι αυτό οι Οθωμανοί τους καταδίκαζαν σε θάνατο. Οι Νεομάρτυρες υπέμειναν με άγιοπνευματική υπομονή το μαρτύριο χωρίς να αγανακτούν ή να βρίζουν, αντιθέτως το έκαναν με χαρά και προσευχόταν για τους βασανιστές τους. Υπήρχε μεγάλο πλήθος χριστιανών που είχε ασπασθεί εικονικά το Ισλάμ ενώ παρέμεναν κρυφά Χριστιανοί, αποτελώντας την τάξη των κρυπτοχριστιανών. Ολόκληρες περιοχές με επικεφαλείς κληρικούς εξισλαμίζονταν, μαζί με την πίστη τους στο Χριστό έχαναν και την ελληνική του συνείδηση διότι εδώ και δυο χιλιετίες ο Ελληνισμός είναι άρρηκτα δεμένος με τον χριστιανισμό όσο και αν αυτό ενοχλεί πολλούς στις μέρες μας. Αυτή είναι όμως η αλήθεια και πρέπει να λέγεται.

Είναι ιστορικά βεβαιωμένο πως σε κάθε περίπτωση ατομικού ή συλλογικού εξισλαμισμού είχαμε απόλυτη τουρκοποίηση, έστω και αν διατηρούσαν την ελληνική γλώσσα.

Απαντάμε στους ιστορικούς παραχαράκτες πως η ελληνική γλώσσα από μόνη της χωρίς την ορθοδοξία, δεν ήταν αρκετό για να διατηρήσει την ελληνική συνείδηση. Οι νεομάρτυρες αντιστάθηκαν με σθένος και ηρωισμό κατά των κατακτητών και γι αυτό στέφθηκαν με το τιμώμενο στέφανο του μαρτυρίου.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε την αξία του μοναχισμού ως παρουσία νέων-μαρτύρων κατά την συνείδηση, του φρονήματος της ζωής του μεγάλου Πρωτομάρτυρα του Σταυρού του Ιησού Χριστού. «Η όλη άσκηση του μοναχού για να γίνει δεκτή πρέπει να συνοδεύεται από μετάνοια. Η λέξη μετάνοια σημαίνει μεταβολή του ανθρώπου, αλλαγή, μετάβαση από μια κατάσταση σε άλλη. Ο θεός είναι το «ύδωρ το ζων» και ο μοναχός είναι ο αειποτε διψών τον Θεόν και στη μετάνοια υπάρχει μια δίψα θεού απεριόριστη».

Τελειώνοντας την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, ευχάριστησε τον Καθηγούμενο αρχιμ. Φιλόθεο και τη συνοδεία του για την τιμητική πρόσκληση που του έκαναν να προεξάρχει της πανηγύρεως, ευχαρίστησε τον Αυθέντη και Δεσπότη Υμών απάντων των Οικουμενικό Πατριάρχη κ.

Βαρθολομαίο για την ολόθυμη πατρική, κανονική και ευλογητική άδεια να μεταβεί στο Περιβόλι της Παναγιάς .

“Ήρθαμε και παριστάμεθα στην ευχαριστηριακή σύναξη, συμπροσευχόμενοι, συναργυρυπνούντες, συνκαρτερούντες τις ευλογίες και τα πνευματικά δωρήματα του πνευματικού αναστήματος της Ιεράς Μονης Καρακάλλου, ύμνουντες εν χαρά και αγαλίαση της Ελλάδος την δόξα, τον άγιο οσιομάρτυρα Γεδεών, της Καρακάλλου και του ιερού Άθωνος τον θείο βλαστό! Ήρθαμε από τον τόπο της ταπεινής διακονίας μας την Ι. Μ. Πέτρας και Χερρονήσου, ήρθαμε από την μεγαλόνησο Κρήτη, προσκυνητές και οφειλέτες στην παρουσία και στο ευλογημένο πέρασμα του Αγίου Γεδεών, από τα μυρωμένα με αίματα μαρτύρων, χώματα της πολυθαύμαστης Κρήτης.

Στη Μονή Καρακάλλου παρέμεινε 35 χρόνια αλλά μέσα σε αυτό το διάστημα 6 Ιουνίου 1797 διορίστηκε σε ένα μετόχι της Μονής Καρακάλλου, στο χωριό Μαργαρίτες στο Ρέθυμνο Κρήτης, στο μετόχι της θείας Μεταμορφώσεως. Εκεί παρέμεινε για 6 ολόκληρα χρόνια και έπειτα επέστρεψε στο Άγιο Όρος». Μας λέει ο ιερός υμνωδός: «εν Κρήτη διέπρεψας, εν μετάνοια θερμή, εν Άθω επεδείξας, ασκητικήν βιοτήν, θεόν ιλεούμενος». Είναι και «δικός» μας ο οσιομάρτυς Γεδεών τον φίλεψε η Κρήτη άδολη φιλοξενία και εκείνος συνεχίζει να χαρίζει στον ευλογημένο λαό μας πλούσια τη χάρη του. Εύχεστε γέροντα και αδελφοί ότι ζει κύριος ο θεός στους ατελεύτητους χρονικούς ορίζοντες των αιώνων ως μόνος βασιλεύς και σωτήρας των ψυχών ημών. Ευλογείτε, χρόνια πολλά και ευλογημένα!”

Αξίζει να σημειωθεί ότι άριστη εντύπωση προξένησε σε όλους, μοναχούς και προσκυνητές, η ιεροπρέπεια, η σεμνότητα, το μοναχικό ήθος, η λειτουργική αντίληψη και η γενικότερη παρουσία του Σεβασμιωτάτου.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ / ΦΩΤΟ: ΡΑΦΑΗΛ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ "ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ"